

SINCE - 1968

દ્વારી રાંગ પોંજ

વિદ્યાર્થીઓનું પોતાનું શૈક્ષણિક સામાચિક

EDITOR: ARCHIT LABHUBHAI BHATT

Vol.No-2, Issue No-11 Ahmedabad, Monday 05/06/2017

www.theopenpage.co.in

Page -12 Price: ₹30/-

Annual Subscription: ₹360/-

From, The Open Page, 4th Floor Vishwa Arcade, Opp. Kum-Kum Party Plot, Nr. Akhbarnagar, Nava Wadaj, Ahmedabad - 380013 | Ph : 079-27621385/86

આ અંકમાં શું વાંચશો?

કાદર્સ ડે...

૨

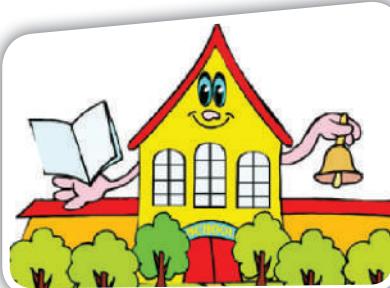
ટીચર અમારે ગૃહિકાર્ય શા માટે કરવું જોઈએ ?

૩

સમુદ્રની દુનિયા

૪

બેંક ટુ સ્કૂલ

૬-૭

“બાળકના વક્તૃત્વ કલા વિકાસમાં સમાજના વિવિધ આયામોની ભૂમિકા”

૮

ફી રેગ્યુલેશન કમિટી કે ફીડમ રેગ્યુલેશન કમિટી?

ગુજરાત
કરશે ફેસલો!

આપણો ભારત દેશ અઢળક પ્રગતિશીલ બદલાવોનો સાક્ષી છે. દેશના દરેક ખૂંઝામાં વધા બદલાવો અવાર - નવાર નજરે ચેદે છે. અને આપણી ભાવિ પેઢી એક નવો જ ભારત દેશ નિહાળશે તેવી આશા છે. આવા જ એક બદલાવોમાંના એકમાંથી હલમાં આપણું ગુજરાત રાજ્ય પસાર થઈ રહ્યું છે. ‘ફી રેગ્યુલેશન કમિટી’ નામનો એક આધાત જનક બદલાવ ગુજરાતની મજા હાલ જોઈ રહી છે.

શાળાઓ અત્યારે ‘માફિયા’ તરીકે જ્ઞાનીતી થઈ છે. ‘સ્વાંદ્રી’ નામે લોકો બોલવતા થયા છે. ‘ધર્મની અને લાલશુ’ જેવા સંબોધનો પણ લગાવવામાં લોકો પાછા નથી પડતા. આ તે શાળાઓના નામો છે જેમને આપણી સંસ્કૃતિ મંદિર, શાન પ્રમિનું સોપાન તેમજ બાળો માટેનું બીજુ ઘર જેવા નામે બિરદાવતી હતી.

વાલીઓની મનોવ્યાય:

સરકારે એક ખૂલ્ય મોટુ પગલું ભર્યું છે. અમોને મદદરૂપ થવા પરંતુ શું આ ખરેખર જે રીતે તારણમાં આવી રહ્યું છે તે રીતે ઉપકશે? શાળાઓને ફ્રાન્ઝ પાડવામાં આવી છે કે તે તોએ નક્કી કરેલ આંકડાઓ મુજબ ફી વસુલે પરંતુ માતા-પિતા તરીકે ફક્ત ઓછી ફી જ અમારી વ્યાય નથી. બાળકોનું સંપૂર્ણ અને યોગ્ય શિક્ષણ પણ છે. સરકારે નક્કી કરેલ દોરણીએ વધુ ફી ન ભરવા અપીલ કરી છે. જ્યારે શાળાઓ જુના દોરણો પ્રમાણે જ ફી ભરવા આગ્રહ કરી છે વાલીઓ ક્યારો જ્યો? કાને વ્યાય કઠેશે?

શાળા સંચાલકો ચિંતિત છે. આપેલ ‘ફી દોરણ’ મુજબ વર્તતા શિક્ષણની ગુણવતા તેમજ અચ્ય અપાતી સગવડો માટે. જ્યારે બીજુ તરકાર સરકાર તેઓને ફી ઘટાડવા માટે ક્રફ પાડી રહી છે. બંને તરફની આ અથડામણમાં જે ખરેખર ભોગ બની રહ્યા છે. તે અમે વાલીઓ છીએ. ફી નીચી લઇને જો બાળકોને ગુણવતા સભર ભણતર ન આપી શકાયું તો તે દેશને વિકાસ શક્ય નહીં બનાવી શકે. વાલીઓ એ જ ઇચ્છે છે તે વ્યાજની કરે એવા ફી નિયમોની સાથો-સાથ અમારા બાળકોને યોગ્ય ભણતર મળે અને તેઓનો સવારી વિકાસ થાય.

શાળા સંચાલકોના મંત્ર્યો:

૧૦ દિવસના સમયગાળામાં FRC લાગુ પડશે. આ સમય દરમાન શાળાઓને પોતાની ઘટાડેલી ફી સહીતના સોગંધાલામાં સાથે નવી ફી પોતાની શાળાના નોટીસ બોર્ડ તેમજ વેબસાઇટ પર મુક્તવાળી રહેશે. ગુજરાતની લગભગ ૧૫,૦૦૦ જેટલી શાળાઓ સરકારના આ નિયમી અસરગ્રસ્ત થઈ છે. બાળકોના વિકાસ અને ભણતરની જરૂર એ ફક્ત નજી કમાવવા માટેનું સ્થળ બનીને રહી ગઈ છે. તેવું દર્શાવવામાં આવી રહ્યું છે. શાળા સંચાલકોને આજે પોતાના કાર્યક્રમશાળ અને અનુભવી શિક્ષકોને કાટવાની તેમજ સાનુકુણ સગવડો આપતી અટકાવવાની ફરજ પડી છે. કારણકે તેઓએ નક્કી કરેલ ‘ફી દોરણ’ અનુસાર નવી ફી નક્કી કરવાની છે. તેઓની માંગાણી છે આ નક્કી કરેલ ‘ફી કેપ’ વધારવાની કારણકે તેમણે શાળાનું બિલીગી, ભણતર સિવાયની ઘડતરની પ્રવૃત્તિઓ, પરિવહન સેવાઓ વગરે જેવી અનેક પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરવાની ફરજ બને છે. અને જેના માટે નાણાં પણ વપરાય છે.

સરકારના આ નવા નિયમો હેઠાન થતા વાલીઓ સામે તો જોયું, પરંતુ શાળાકીય સગવડો તેમજ પ્રવૃત્તિઓ સામે કોણ જોશો? વધુ પગલ દરાવતા અનુભવી શિક્ષકો ભવિષ્ય માટે સજ્જ વિદ્યાર્થીઓ ઇતિર પ્રવૃત્તિમાં મોખ્ય એવી સમજ ધરાવનાર બાળકો સગવડોથી સજ્જ શાળાની ઇમારતો, તમામ નવી ટેકનોલોજીથી વાક્ફ એવું વાતાવરણ અને આવા બીજા અનેક તત્ત્વો અહીં નજર અંદાજ કરાયા છે. નક્કી કરેલ ‘ફી કેપ’ આવા ઘણા પાસારો જોવામાં નિષ્ફળ નિવારણ છે. સરકાર નિષ્ફળ રહી છે. એક તત્ત્વ એવો નિષ્ણય જ સમાજમાં ઘણા માટે ફાયદાકારક હોય, તેનો અહીં અભાવ સ્પષ્ટ પણ દેખાય છે.

રવી જ્ઞાધી, એક સાતમાં ધોરણનો વિદ્યાર્થી આજે તેની માતાને પૂછે છે કે શું અમારી શાળામાં આવતા ભણતરની ગુણવતા ઘટી જશે? ૧૧માં ધોરણની એક વિદ્યાર્થીની આજે ઘાઢ મુંજવણમાં જણાઈ કારણકે તેને જાણવા મય્યું કે તેની શાળાના જુના અને કાર્યદક્ષ શિક્ષકો હવે નવા બિન અનુભવી શિક્ષકો સાથે બદલવામાં આવશે એનું કારણ છે કે તેમની શાળા હવે જુના શિક્ષકોના પગારનો ભાર ઉદાવવા સક્ષમ નથી. અનનાન શેખ નામનો ૧૦માં ધોરણનો છોકરો તેના પિતાને આજ્ઞા કરતો નજરે પડ્યો કે તેને શાળાક્ય શિક્ષણ માટે હવે દેશ બહાર મોકલો કેમકે સંચાલકો હવે શાળાનું બંધાવણ વધારવા સક્ષમ નહીં હોય. ધોરણ ૮ની એક વિદ્યાર્થીની હાઈ ભાવસારની લાગણીઓ આજે દુભાયેલી જણાઈ. કારણકે તેણે લોકોને વાતો કરતા સાંભળ્યા છે કે તેની શાળા કદાચ બંધ થઈ જો અને તેને નજીકની અન્ય શાળામાં પ્રવેશ દેવો પડશે.

એફ.આર.સી ! શું શૈક્ષણિક માળપું ફી ધોરણ પર માપવું બરોબર છે કે ભણતરની ગુણવતા ચકાસવા પર? શું એફ.આર.સી વ્યાજબી કરે છે. જે શાળાના શિક્ષકો અને બાળકોનો રેશયો ફરજ્યાત બનાવીને મુક્તપણે ભાણવવાના વાતાવરણ નાચ કરે છે? શું FRC શાળાઓને ફક્ત એન નફાના માપદંડો પર માપીને સમાજ સમક્ષ સાચુ ચિત્ર લાવી રહ્યું છે? શું આ FRC ‘ફી રેગ્યુલેશન કમિટી’ છે કે ‘ફીડમ રેગ્યુલેશન કમિટી’

ચાલો, અસરગ્રસ્ત તમામ તત્વોના અહેવાલો સાંભળીએ અને જાતે નક્કી કરીએ. —ધી ઓપન પેજ

સરકારની વિચાર સરણી:

ગુજરાત સરકારના ખબર પરનો સૌથી મોટો ભાર છે વિકાસશીલ રાજ્યોમાં મોખરે રહેણું. જેમ મહારાણ્ણ અને તમિલનાડુ જેવા રાજ્યોએ ‘ફી નિયમન’ કર્યું તેમજ આ રાજ્યમાં પણ કાયદો બને. આ ‘દેસ’ માં આગામ રહેણું. ગુજરાત સરકારે ૧૫૦૦૦, ૨૫૦૦૦ અને ૨૭૦૦૦નો ફી કેપ અનુનુક્મે પ્રાથમિક, માધ્યમિક અને ઉત્સર્વત માધ્યમિક શાળાઓ માટે નક્કી કર્યો. આ ધોરણો પ્રમાણે નક્કી કરેલ ફી વાલીઓને અસર્વ ફી રાહત આપશે. ગુણવતા સભર ભણતર અને સગવડોના નામે ઘણી શાળાઓ નફાણોરી તરફ વળી છે. વાલીઓ પાસેથી આખા વર્ષની ફી એક સાથે લેવી, પુસ્તકો માટે વધુ પૈસાની માંગા, શાળાના યુનિફોર્મ, ટ્યુશન ફી, વધારાના કોમ્બાયટર લેલ વગેરે જેવી પૈસા કમાવાના દર્શાવાની શોદાનારી શાળાઓ સામે સરકારે લાલ અંબ કરી છે. નક્કી કરેલ ફી કેપ તેમજ નિયમો મુજબ ફી વસુલાતની સગવડોને કારણે વાલીઓ પાસેથી કોઈ ફી છુપા પૈસા નહીં લઈ શકાય અને આ ચીતે તેઓ છેતરાતા બચાયો. સરકારે નિયમમાં એવી પણ જોગાવાઈ રાખેલ છે કે શાળાઓ પાસે પોતાના ખર્ચના પ્રમાણપત્રો હશે તેઓ દરખાસ્ત મેલું કરાવીને પોતાની શાળાની ફી વધારાની પણ શક્ય નથી. પરંતુ આ માટેની પ્રક્રિયા ઘણા હારા હોય. FRC ‘એ શાળાઓને પોતાના દ્વારા લેવાતી ફીની જોગાવાઈ ખુલ્લી પાડવા માટે ફરજ પાડી છે. અને તેઓએ આ માટે પૂરતા પુરાવા તેમ

અમેરિકામાં આવેલા વોશિંગટન રાજ્યના સોનોરા બી ડેઝેને (સોનોરા લૂર્સ સ્માર્ટ ગેડે) ફાઈસ તેની ઉજવણી કરવાની શરૂઆત કરી હતી.

સોનોરાના પિતા વિવિયમ દેક્સન સિવિલ વોરના લડવૈયા હતા. એમના પત્નિ મિસિસ સ્માર્ટ એમના છઢા બાળકની સુવાવડ દરમાન બાળકને જન્મ આપી પોતે મૃત્યુ પામ્યા. નવજાત બાળક તથા અન્ય પાંચ બાળકોને ઉછેરવાની જવાબદારી ખેતરમાં રહેતા મિ. સ્માર્ટને માથે આવી પરી. મિસ્ટર મોમ તરીકે પંકાયેલા આ એકમાત્ર વિષુર બાપે મા વિનાના છ બાળકોને માની સહજ પણ ખોટ સાલવા ન દીધી અને બાળકો પર અભૂત પ્રેમ અને લાગડીના ધોખનો વરસાદ કરી પ્રેરપૂરી સંભાળ રાખી ઉઠ્યો અને શિક્ષણ પણ આપ્યું.

મિસિસ સોનોરા ડેડ જ્યારે એક રવિવારે ચર્ચમાં ‘મધ્યસ તે’ વિશે પાદરીને વાત કરતા સાંભળ્યા અને પોતાના પિતાએ પોતાના અને પોતાના બીજા પ ભાઈ બહેનો ને એકલે હાથે ઉછેરવા માટે કરેલ ત્યાગ અને મહેનત પર વિચાર કરતા એને લાગ્યું કે મધ્યસ તેની જેમ પિતાને પણ સન્માન આપવા માટે એક અલગ દિવસ નક્કી કરી ‘ફાઈસ તે’ ઉજવવો જોઈએ. આ પછી સૌથી પહેલો ફાઈસ તે જુન, ૧૯૧૯૧૦ના રોજ સ્પોકેન, વોશિંગટનમાં ઉજવવામાં આવ્યો. ધીમે ધીમે ફાઈસ તેની ઉજવણી બીજા રાજ્યોમાં ફેલાતી ગઈ. આ સાથે ઉત્તર અમેરિકામાં ચાલુ થયેલ આ પ્રથમ ધીરે ધીરે દુનિયાના બીજા દેશોમાં પણ પ્રસરતી ગઈ.

૧૯૭૨માં ગ્રેસિન્ટન નિકશને ફાઈસ તેને રાખ્યી દિન તરીકે ઉજવવાના નિર્ણયના ખરડા ઉપર સહી કરી કાયદાદીય સ્વરૂપ આપ્યું. ત્યારથી અમેરિકામાં દર વર્ષ જુન મહિનાના ગ્રીજા રવિવારે ફાઈસ તે રાખ્યી દિન તરીકે ઉજવાય છે.

એક નાનકડો પરિવાર હતો. પતિ, પત્ની અને દિકરો. પરિવારની આર્થિક પરિસ્થિતિ ખૂબ સામાન્ય હતી. પતિ મજૂરી કામ કરે અને પત્ની બીજાના ઘરના કામ કરવા માટે જાય. જે કંઈ થોડીધારી આવક

ફાઈસ ડે મિત્રો, દિકરા કે દિકરી માટે અના પિતા બહુ મોટુ બલિદાન આપતા હોય છે.

થાય એમાંથી પરિવારનું માંડ માંડ ગુજરાન ચાલે. ટુંકી આવક હોવા છતાં દિકરાના અભ્યાસમાં કોઈ પ્રકારની કચાસ રાખે નહીં. દિકરાએ દસમા હોરણની પરીક્ષા પાસ કરી. ખૂબ સારા ટકા લાખ્યો અને વિજાન પ્રવાહમાં અને રસ હતો એટલે સારી સ્કૂલમાં

એડમીશન અપાવવાનું નક્કી કર્યું. સ્કૂલની ફીની વિગત જીઝીને પિતાના હોશકોશ ઉડી ગયા. આટલી મોટી ફી કેમ કરીને ભરાશે? પણ પિતા દિકરાને મોટો સાહેબ જોવા માંગતા હતા એટલે ગમે તેમ કરીને દિકરાને ભાષાવાનો જ છે એવું એના પિતાએ નક્કી કર્યું. બીજા દિવસે એ ભાઈએ એમના પત્ની અને

પુત્રને કહ્યું. “મારો બાળપણનો ભાઈબંધ મુંબઈમાં રહે છે. ખૂબ સારો ધંધો કરે છે. હું અની પાસે જઈ આવું. મને જાતરી છે કે એ ચોક્કસ મદદ કરશે.” પિતા મુંબઈ જવા રવાના થયા. દિકરાને થયું પણ ખોટા મુંબઈ જય છે. આટલી મોટી રકમની મદદ

આજના યુગમાં કોઈ ના કરે. એકાદ અઠવાદિયામાં જ એના પિતા પાણી આવ્યા અને એની સાથે ખૂબ મોટી રકમ પણ લાખ્યા. છોકરાની ફી ભરાઈ ગઈ અને અભ્યાસ આગળ વધ્યો. થોડા દિવસ પછી એક વખત દિકરો ધરે બેઠો બેઠો હોમવર્ક કરતો હતો. ટપાલી આવ્યો અને એને એક કવર આપી ગયો.

છોકરાની મમ્મીએ કહ્યું. “બેટા, જરા જોતો આ કોનો કાગળ છે? આજ દિન સુધી આપણને કોઈ એક કાગળ લખ્યો નથી. ગરીબના થોડા કોઈ સગા હોય? આજે અચાનક આ શેનો કાગળ આવ્યો? હું કે તારા પણ કંઈ ભયા નથી એટલે વાંચતા પણ આવડતુનથી. તું જ કાગળ વાંચ્યા સંભાળવ.” દિકરાએ કવર ખોલીને કાગળ બાહાર કાઢ્યો. કાગળ વાંચતાની સાથે દિકરો ચોધાર આસું રીતે પડ્યો. એની મમ્મી પણ હેલતાઈ ગઈ અને એટલું જ બોલી શકી કે ‘બેટા, શું થયું? શું લખ્યું છે કાગળમાં?’ છોકરાએ રતા રતા કહ્યું. મમ્મી આ એક બહુ મોટા ઉદ્ઘોગપતિનો કાગળ છે. પણ પણ આભાર માનતો પત્ર છે. “મમ્મી, પણ મુંબઈ ગયા જ નહોતા. અહિયા હોસ્પિટલમાં હતા. અને એ જે પૈસા લાખ્યા એ એના મિત્ર પસેથી નહિં. ઉદ્ઘોગપતિ પાસેથી લાખ્યા છે.

પણ એ ઉદ્ઘોગપતિને એક કિડની દાનમાં આપી દીધી છે અને બદલામાં ઉદ્ઘોગપતિને મારા અત્યાસનો ખર્ચ ઉપાડવાનું વચ્ચન આપ્યું છે.” મિત્રો, દિકરા કે દિકરી માટે એના પિતા બહુ મોટુ બલિદાન આપતા હોય છે અને ઘણી વખત તો સંતાનને એની બધાર પણ પડવા દેતા નથી. પિતા એની કિડની ભલે ન વેચતા હોય પણ જમીન, મકાન કે ધરેણાં વેચીને પણ દિકરા-દિકરાને ભાષાવતા હોય છે. પોતે ભલે મુફિલિસ થઈ જાય પણ દિકરો મહાનબને એ માટે જાત હોમી દેતા હોય છે. દુનિયાના તમામ પિતાઓને ફાઈસ તે નિમિત્તે ભાવપૂર્વક વંદન.

ગાલેવ જે. પરી શિક્ષક, જીલાગઢ

ચાલો, દરરોજ ‘પર્યાવરણ દિવસ’ ઉજવીએ

ગરમી પડે તો વરસાદ સારો આવે’ આ વાત હેવે સાચી રહી નથી. પ્રતિ વર્ષ ગરમી વધી રહી છે. ગરમીમાં વધારોએ સારા વરસાદની નિશાની નથી. પરંતુ ગ્લોબલ વોર્મિંગ કે વધારે પડતા પ્રદુષણની નિશાની છે.

વધારે પૈસા કમાવા માટે આપણે અનાજ, ખાદ્ય પદાર્થો દવાઓ વગેરેમાં ભેણસેળ કરી રહ્યા છીએ.

ખેત પેદાશોનું પ્રમાણ વધારવા માટે હાનિકારક માત્રામાં ચાસાયણિક ખાતરો અને દવાઓનો ઉપયોગ કરી રહ્યા છીએ. આ તમામ બાબતો આપણા સ્વાસ્થ્ય માટે તેમજ પર્યાવરણ માટે પણ ખૂબ જ નુકસાનકારક છે. જો આપણું સ્વાસ્થ્ય જ સારુ નહીં હોય તો, આપણી પણ ગમે તેવી ભૌતિક ચીજ વસ્તુઓ હોય તો પણ શા કામની?

પર્યાવરણ જીજવણીની બાબતમાં આપણે ભૂતાન જેવા ટ્યુકડા દેશ પાસેથી શીખ લેવા જેવી છે. ત્યા દર વર્ષ લાખો વૃક્ષો વાવવામાં આવે છે. અને તેને ઉછેરવા માટે સંપૂર્ણ કાગળ લેવામાં આવે છે. આપણે ત્યા નવા રસ્તાઓ, કારખાનાઓ, વસવાટ બનાવવા માટે વૃક્ષોનું નિર્કણ કાઢવામાં આવે છે.

એક વિધાર્થી કે સામાન્ય નાગરિક તરીકે પણ આપણે પર્યાવરણની જીજવણીમાં આપણું યોગદાન જરૂર આપી શકીએ. કાગળનો કરક્સરપૂર્વક ઉપયોગ કરીને વૃક્ષો કપાતા અટકાવી શકીએ. ઘર, શાળા, કારખાનાઓમાં બિન જરૂરી પંખા-ટ્યુબ લાઈટ બંધ કરીને વિજણી બચાવી શકીએ. યુઝ અન્દ શ્રો વસ્તુઓ વાપરવાને બદલે રી-યુઝ થઈ શકે તેવી વસ્તુઓનો ઉપયોગ કરીને પર્યાવરણનું જતન કરી શકીએ.

રોજિંદા જીવનમાં ચીજવસ્તુઓના વપરાશમાં થોડી કાગળ લેવામાં આવે અને થોડી જીવન શૈલી બદલવામાં આવે તો પર્યાવરણની જીજવણીમાં આપણે પણ ખૂબ મોટુ યોગદાન આપી શકીએ.

રાજેશ ધાર્મેલિયા શિક્ષક, સુરત

ટીચર અમારે ગૃહકાર્ય શા માટે કરવું જોઈએ ?

ગૃહકાર્ય હતો. જ્યારે ધોરણ - પનાં શિક્ષકા તૃસિબહેને કહ્યું આજે તેના કલાસની હોશયાર વિદ્યાર્થીની ગોપીએ કલાસ વચ્ચે આ પ્રશ્ન મને પૂછ્યો. તુસિબહેને તેના પ્રશ્નનો જવાબ દેવાનું રાજું અને કહ્યું કે હું તને વિસ્તારથી સમજાવીશ. કદાચ તૃસિબહેનને લાખ્યું કે ભલે ગોપીએ આ પ્રશ્ન પૂછ્યો પરંતુ આ પ્રશ્ન દરેક વિદ્યાર્થીને મુંજવતો હશે. સામાન્ય રીતે જે દિવસે વિદ્યાર્થીઓને ગૃહકાર્ય નથી મળતું તે દિવસે તેઓ વધુ ખુશ હોય છે. આનું તત્ત્વર્થ એમ લઈ શકાય કે સામાન્ય રીતે વિદ્યાર્થીને ગૃહકાર્ય કરવું પસંદ હોતું નથી. જેથી આ પ્રશ્નનો જવાબ કદાચ બધાજ વિદ્યાર્થીઓને સ્પર્ધતો હશે. તો ચાલો આ પ્રશ્નનો જવાબ સાથે મળીને ગોપીએ.

સામાન્ય રીતે ગૃહકાર્ય એટલે શિક્ષકે શાળા દરમાન કરાવેલ કાર્યનું ધરે પુનરાવર્તન. ગૃહકાર્યમાં તાસ દરમાન વિષયવસ્તુ ચાલેલી હોય તેનું ધરે શિક્ષકની ગેરહાજરીમાં થતું પુનરાવર્તન. ઉપરોક્ત પ્રશ્નને સમજવા આપો તેને થોડા નાના પ્રશ્નોમાં વિભાજીત કરી અને સમજવાનો પ્રયાસ કરીએ.

૧) ગૃહકાર્ય એટલે શું?

ગૃહકાર્ય એટલે શાળાએથી વિદ્યાર્થીને મળેલું કાર્ય કે જે તેને શિક્ષકની ગેરહાજરીમાં પોતાની સમજશક્તિ અનુસાર ધરે કરવાનું રહે અને બોઝે દિવસે તે કાર્ય શિક્ષકને બતાવવાનું રહે. ગૃહકાર્ય એટલે વર્ગમાં ચાલેલ વિષય વસ્તુનું દ્રીકરણ કરવા માટે શિક્ષક દ્વારા સોપાયેલ કાર્ય જે વિદ્યાર્થીઓએ ધરે કરવાનું હોય અને પછી શિક્ષકને બતાવવાનું હોય. સામાન્ય રીતે કોઈપણ વિષય શિક્ષક પોતાના તાસમાં ચાલેલ વિષય વસ્તુને વિદ્યાર્થીઓ સરળતાથી સમજે અને તેને વિશેષ મહાવરો મળી રહે તે માટે ગૃહકાર્ય આપતા હોય છે. ઘણી વખત શિક્ષક શાળા સમય દરમાન જ વિદ્યાર્થીઓને પોતાની હાજરીમાં વધુ મહાવરા કરાવતા હોય છે. જ્યારે ઘણા શિક્ષકો વિદ્યાર્થીઓને ગૃહકાર્ય આપતા હોય છે.

૨) ગૃહકાર્યનો નિયમ શું છે?

આમ તો ગૃહકાર્ય સંદર્ભી કોઈ સ્પષ્ટ નિયમ નથી. પરંતુ શિક્ષક વિભાગ દ્વારા ગૃહકાર્ય માટે માર્ગદર્શિકા જાહેર કરેલ છે. તે માર્ગદર્શિકાને સંદર્ભે લેતા CBSE બોર્ડ દ્વારા ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે કે વિદ્યાર્થીઓને બે કલાક કે ત્રણ કલાકથી વધુ ગૃહકાર્ય આપવું ન જોઈએ. આવું ધોરણ -થી ૧૨માં લાગુ પડે છે. જ્યારે બોખે માયમરી એજયુકેશન એક સૂચન કરેલ છે કે ધોરણ -૧થી ૫ માં એક કલાક કરતા વધારે ગૃહકાર્ય આપવું ન જોઈએ. આ સંદર્ભી શિક્ષણ વિભાગનો અભિગમ વિદ્યાર્થીઓને ધરે સકારાત્મક રીતે પ્રવૃત્ત રાખવાનો છે. CBSE બોર્ડ પોતાની માર્ગદર્શિકામાં વિદ્યાર્થીઓને પુસ્તકીયું ગૃહકાર્ય ન સોંપવું અને વિવિધસભર પ્રવૃત્તિઓ ગૃહકાર્ય તરીકે આપવાનું સૂચન કરેલ છે. સામાન્ય રીતે શિક્ષક પોતાની મરજીથી શું ગૃહકાર્ય આપવું તે નક્કી કરી અને વિદ્યાર્થીઓને પોતાના ધરે સકારાત્મક રીતે પ્રવૃત્ત રહેતે માટે ગૃહકાર્ય આપી શકે છે.

૩) કચાં પ્રકારનું ગૃહકાર્ય આપી શકાય ?

આ એક વિવાદસ્પદ પ્રશ્ન ગણી શકાય. કારણકે શિક્ષક પોતાની મરજ મુજબ વિદ્યાર્થીઓને

અવગત થતો હોય છે. જે નિત નવું શિખવા માટેની જિજ્ઞાસાવૃત્તિમાં વધારો કરે છે.

- “Seven habits of highly successful people” એટલે કે સફળ વ્યક્તિઓની સાત મુખ્ય ટેવોમાં નિયમિતતાનો સમાવેશ પણ છે. નિયમિત રીતે ગૃહકાર્ય કરવાથી વિદ્યાર્થીમાં નિયમિતતાની આદત પડે છે અને તે તેને સફળતા તરફ આગળ ધ્યાન પણ વાપરે છે.
- નિયમિત રીતે ગૃહકાર્ય કરતા વિદ્યાર્થીઓની છાપ શિક્ષકોમાં અને મિત્ર વર્તુળમાં ખૂબજ સારી હોય છે. જેથી વિદ્યાર્થી પોતાને વધુ શીખવા માટેની પેરણા મળી રહે છે.
- નિયમિત રીતે ગૃહકાર્ય કરવાનાં ફાયદાઓ હજુ પણ ધ્યાન ધરાય છે જે ઉપરોક્ત સૂચિમાં આને ન લીધા હોય, વિદ્યાર્થનિ નિયમિત રીતે ગૃહકાર્ય કરવાથી ધ્યાન ધરાય વિદ્યાર્થનિ નિયમિત રીતે કરવાની ટેવ કેળવવી જોઈએ.
- આશા રાખીએ છીએ કે ગોપીને પણ તૃસિબહેન તરફથી યોગ્ય જવાબ મળી રહેશે અને ગોપીની જેમ અન્ય વિદ્યાર્થીઓને પણ તે અસર કરતા રહેશે. શિક્ષકોએ ગૃહકાર્ય તરીકે વિવિધસભર અને રસપ્રદ કાર્ય આપવું જોઈએ, જેથી વિદ્યાર્થીઓ તેને બોજારૂપ ન સમજે અને પ્રકૃતિસત્ત્વ થઈ કાર્ય પૂર્ણ કરી બતાવે. વિદ્યાર્થી મિત્રો યાદ રાખજો કે ગૃહકાર્ય તમારા બૌદ્ધિક કૌશલ્યોનાં વિકસ માટે છે, નહીં કે તમોને સજી આપવા માટે, તો નિયમિત રીતે ગૃહકાર્ય કરવાથી તમારો બૌદ્ધિક વિકસ થશે જે તમને સફળતા તરફ દોરી જશે.

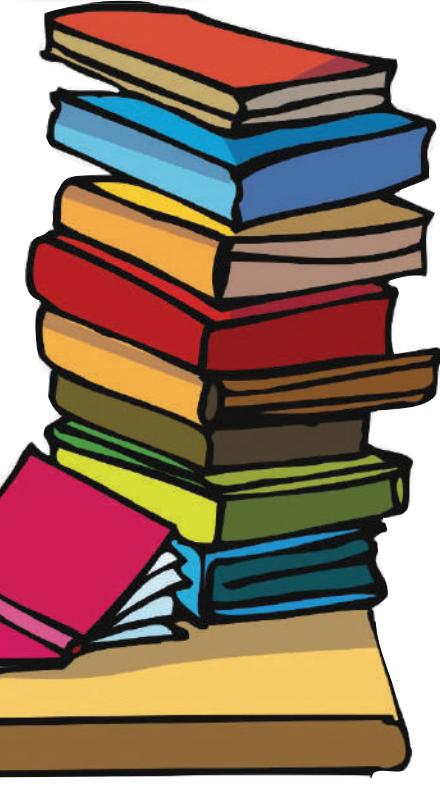
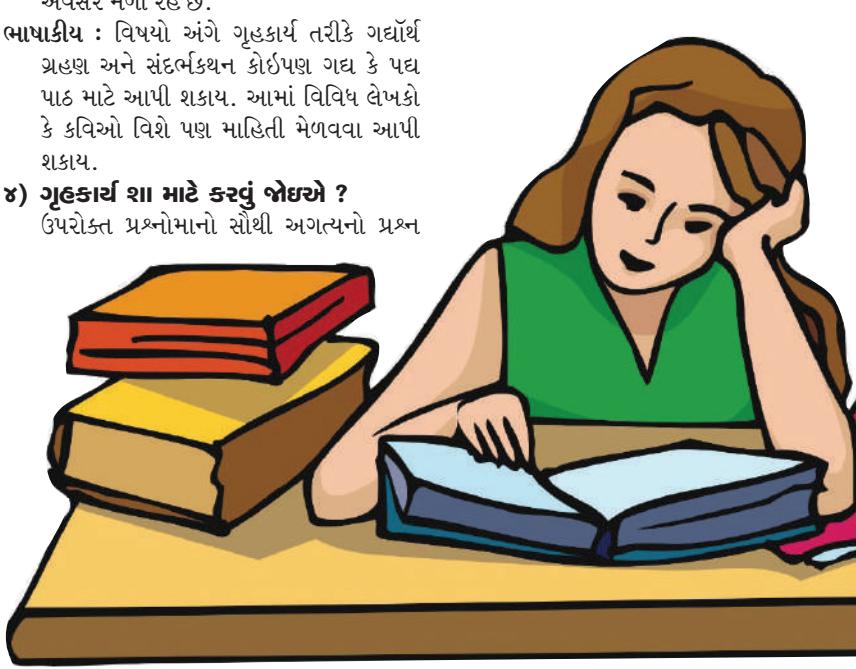

ડૉ. વિશાલ વરદકર
આચાર્ય, રાજકોટ

ભાષકીય : વિષય માટે ગૃહકાર્ય તરીકે ગ્રદ્યોર્થ ગ્રહણ અને સંદર્ભક્ષણ કોઈપણ ગંધ કે પદ્ય પાઠ માટે આપી શકાય. આમાં વિવિધ લેખકો કે કવિઓ વિશે પણ માહિતી મેળવવા આપી શકે છે. આ વિષયનાં શિક્ષકને ગૃહકાર્ય માટે વિવિધવસ્તુનું વધુ રદ્દિકરણ માટે શિક્ષક તે વિવિધવસ્તુનું પૂનરાવર્તન રફ્ફ બુકમાં કે પ્રયોગપોથીમાં આપી શકે છે.

૪) ગૃહકાર્ય શા માટે કરવું જોઈએ ?

ઉપરોક્ત પ્રશ્નોમાનો સૌથી અગત્યનો પ્રશ્ન

“બાળકના વક્તૃત્વ કલા વિકાસમાં સમાજના વિવિધ આયામોની ભૂમિકા”

આપણ જીવનની પ્રયોગ પળે આપણે એક યાવી, આપણે બીજી બધા પ્રાણીઓ કરતા આપણી ભાષાના કારણે જુદા પડીએ છીએ. આ ભાષા થકીજ આપણે આપણા વિચાર, લાગણી અને વ્યક્તિત્વને દર્શાવતા હોઈએ છીએ. આ ભાષાનો અસરકારક ઉપયોગ એટલે વક્તૃત્વ કલા. દરેક બાળકમાં બોલવાની શક્તિનું પ્રક્રિકરણ શ્રવણ અને નકલનાં સંયોજનથી શરૂ થાય છે. ત્યારબાદ ટૂંકા ટૂંકા શર્જા, અધ્યાત્મા અને વાક્યો સુધી તે કમશા: પહોંચે છે.

આજનો યુગ જ્ઞાન, વિજ્ઞાન અને માહિતીનો યુગ ગણાય છે. ત્યારે જીવનના દરેક ક્ષેત્રે વક્તૃત્વ કલાનું મહત્વ ખૂબ વધી જાય છે. કારણને જ્ઞાનને પ્રસ્તુત કરવા માટે અને મેળવવા માટે વક્તૃત્વ કલા ખૂબ ઉપયોગી થઈ પડે છે. જ્ઞાન હોય પરંતુ તેને યોગ્ય રીતે પ્રસ્તુત કરવામાં ન આવે તો તે જ્ઞાનનો કશોએ અર્થ સરતો નથી. ત્યારે બાળકમાં વક્તૃત્વ કલાનો વિકાસ જીવનનાં શરૂઆતના તબક્કામાં જ થાય તે ખૂબ જરૂરી છે. આવી કલા વિકસાવવામાં સમાજના વિવિધ આયામોની ચોક્કસ ભૂમિકા અને જ્વાબદ્ધારી રહેલી હોય છે. જેની આપણે અહીં ચર્ચા કરીશું.

મા-બાપ અને કુંડુંબની ભૂમિકા: બાળકના જીવનની પ્રથમ પાઈ-શાળા તેનું પોતાનું ઘર છે. તે પોતાના ધરેથી જ ભાષા શીખવાનો ગ્રાન્ટબ કરે છે. આપણે તાં તો કહેવત છે ને કે ‘ધરની વાણી પોપટ બોલે’ – અર્થાત ઘરમાં જે પ્રકારનું વાતાવરણ અને માણસો હોય તે પ્રકારની ભાષા અને વક્તૃત્વ કલા બાળકમાં વિકસની હોય છે. આ કારણસર મા-બાપે બાળક સામે શું અને કેવી રીતે બોલે છે તેની ખાસ કાળજી લેવી જોઈએ. મા-બાપમાં જો પહેલેથી જ વાણી – વિચાર શુદ્ધ હોય તો તે બાળકમાં આપો આપ આવવાની જ છે. ટી.વી.માં આવતા રીયાલીટી

શોઝ અને જાહેરાતના ભામક પ્રચારના કારણે આજ – કાલ મા-બાપના મનમાં એક એવો ભૂમિકા પેસી ગયો છે કે બાળક બધાની સામે પોપટની જેમ ગોખેલું અને સારુ સારુ બોલી જાય તેને વક્તૃત્વ કલા કહે છે. વળી આના માટે બાળકને વક્તૃત્વ કલાના કલાસીસમાં મોકલવા જ પડે! ખેખર એવું નથી, બાળક હેંમેશા સાચું જ બોલે અને સારી રીતે બોલે તેવો આગ્રહ દરેક મા-બાપે રાખવો જોઈએ.

આદી મણ્ણા પહેલાની એક મીટિંગમાં આપણા એક લોકસેવક ૧૦ મીનિટ મોડા આચા. બધા તેને કટૂ વચનો કહેવા લાગ્યા. કોઈ બોલ્યુ ‘કામતો અમારે પણ હોય છે. અમે કંઈ નવરા નથી.’ તો વળી કોઈએ કહ્યું, ‘આટલી ગંભીર બાબતને પણ તમે સમજતું નથી.’ પરંતુ બધા વચ્ચેથી ગંધીજી માત્ર એટલું જ બોલ્યા. ‘હુશે ભાઈ જવા દો ૧૦ મીનિટ મોટી આજાદી મળશે, બીજું શું’ આને કહેવાય વક્તૃત્વ કલા. બીજા માણસો બોલ્યા તે પણ ખોટું

તથાથી તેને પ્રોત્સાહન આપી આગળ ધ્યાવવાનું ત્યારબાદ આગળના તબક્કે બાળક વાતનો વિકાસ ક્રમમાં કરતું થાય અને ગોખણ પણીથી બચે તે માટે તે મુદ્દાસર બોલે તે ખૂબ જરૂરી છે. વળી, એક શિક્ષક તરીકે બાળકને પૂરી સ્કિપ લખી દેવા કે લખવા દેવાને બદલે તેને હેંમેશા મુદ્દાઓ પર થાન કેન્દ્રીત કરવાનું કહેતા તે ગોખણપણીથી બચી શકશે અને કમિકતા જગવી શકશે.

બાળકની પોતાની ભૂમિકા: બાળકો આજે જ્યારે માહિતીનો રાખડો ફાટ્યો છે ત્યારે સૌથી મોહું જ્ઞાન તો એ છે કે ‘તું પોતે જ તારો ગુરુ થા’ આજે યુત્યુબ, ફેસબુક, વોટ્સઅપ ઉપર વક્તૃત્વ કલાને લગતા કેટલાયે વિદ્યાર્થી મૂકેલા છે. તેનો ખાસ અભ્યાસ કરો. રાધા મહેતાથી લઈને જ્ય વસાવડા સુધીના વક્તાઓ આપની આંગળીના ટેરવાની રાહ જુએ છે. ત્યારબાદ આપ આપનો જ અવાજ મોબાઇલ ફોનમાં રેકોર્ડ કરીને સાંભળો અને વડીલોને સંભળાવો આનાથી પણ ધ્યાવાનું માર્ગદર્શન મળી શકશે.

સાંપ્રદાત વિષયો પરની એક બુક બનાવી તેના મુદ્દાઓ ઘરમાં, નિશાળમાં અને જાહેર મેળવડામાં બોલતા થાઓ. ટી.વી. પર પણ સારા સમાચાર વાંચાનાર, સંચાલન કરનારા તથા બોલનારાઓના કાર્યક્રમો નિષ્ઠાઓ.

બાલ દ્વારાં, તમારી વક્તૃત્વ કલા વિકસાવવા માટે આજે તમારા હાથમાં કેટલાયે માધ્યમો તથા માર્ગદર્શકો છે. તમારે તો માત્ર એ મુઢી ખોલીને આખીયે દુનિયાને તમારી મુઢીમાં કરવાની છે.

ધર્મનું કનાલા
શિક્ષક, સાવર્કંડલા

જીવન બદલવું તમારા હાથમાં છે? કેવી રીતે?

જ તમારો દોસ્ત છે. તેને ક્યા રૂપમાં રાખવો છે તે તમારા જ હાથમાં છે.

૧. મારે મારી ફાંદ ઉત્તરવી છે. રોજ ચાલવા જવાનું શરૂ કરી દો – ડાયટ કન્ટ્રોલ કરી દઉં – અલટ્રાસાઉન્ડ ચેરાથી મારી ફાંદ પાંચ જ મિનીટમાં બે હીથ ઉત્તરી તો એવી કોઈ ટેકનોલોજીનું ઉપયોગ આંથી જ શરૂ કરી દઉં અને એક ડેલાઈન નક્કી કરી દઉં કે ત્રણ મહિનામાં હું હેન્ડસમ થઈ જઈશ. હેવે હું ખુશ ધ્યાવાનું અને આ ખુશીનું રહસ્ય પણ હું જ ધ્યાવાનું મને મારા જ મન અને મારા જ શર્દૂએ જગ્યાએ છે.. એનો પણ હું આભાર માનું ધ્યાવાનું હું (એટલે કે હું મારી જાતને એપ્રિશીએટ કરી રહ્યો ધ્યાવાનું આગળ વધી રહ્યો ધ્યાવાનું હું, હેવે હું ખુશ ધ્યાવાનું હું) અનુભૂતી થઈ રહી છે.

૨. એટલું જ નહીં મને એક બેંચાસનો અનુભવ થાય છે કે હેવે કુદરત પણ મારી સાથે જ છે લોકો મને બોલાવે છે, પ્રેમ કરે છે ભવિષ્યનું ચિત્ર પણ હેવે મને દેખાય છે. મારી છંદગી બદલાઈ રહી છે. હું એક સંપૂર્ણ નવો યુનિક બની રહ્યો ધ્યાવાનું.. જે મારે બદલવું જોઈતું હતું.. હેવે એ બદલાવનો પણ અનુભવ કરી રહ્યો ધ્યાવાનું.. અને મારે જે જગ્યાસુધી પહોંચ્યાનું હતું.. તે દિશામાં જ રહ્યો ધ્યાવાનું.. ખેર, થોંણું થયું હોય એમ લાગે છે પણ મને મક્કમ નિયર છે કે હું એ એચિવ કરીને જ રહીશે..

જ હું વિચારતો હતો અને કોઈને કહી શકતો ન હતો.. મેં જ મારા મનને જગાજું અને ગુલામ બનાયું અને તેની પાસેથી જ કામ લેવાનું શરૂ કર્યું છે. હેવે મન એક શહેનશાહની અનુભૂતી થઈ રહી છે.

૩. આમ થવાથી હેવે મારા શર્જા, વાણી, દ્વારા, ચાલ અને વિચારમાં પણ બદલાતી હોય તેવી પ્રાણી પ્રયત્નિ થઈ રહી છે. મારી સાથે જાતી હોય એમ લાગે છે. એટલે જ તો આપણે એવું જીવાનો માનીએ છીએ પણ તે આવે છે ક્યાંથી આપણી સમજમાંથી.. જે મારી સમજ હેવે

૪. ઓહ, મારી માન્યતાઓ પણ બદલાતી જતી હોય એમ લાગે છે. એટલે જ તો આપણે એવું જીવાનો માનીએ છીએ પણ તે આવે છે ક્યાંથી આપણી સમજમાંથી.. જે મારી સમજ હેવે

નરેન્દ્ર રાણી
સેક્રેટરી હાઇકોર્ટ જનરલ
સ્પીપા, અમદાવાદ.

આપેલા ચિત્રમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે કઈ વસ્તુ અલગ પડે છે
તેના ઉપર X કરો.

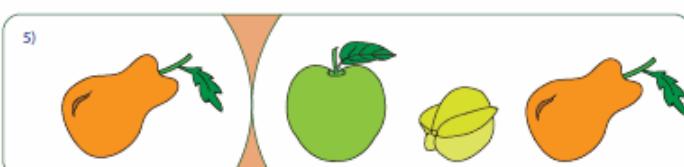
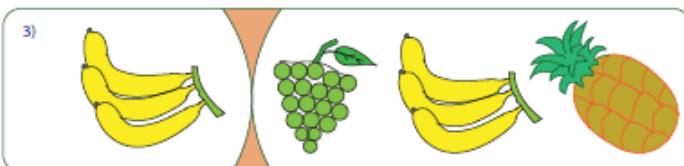
ઉનાળામાં ના વપરાતી વસ્તુ ઉપર ગોળ કરો.

સરળ દેખાતા બે રિએમન્ટી દસ્તકાવત શોદો

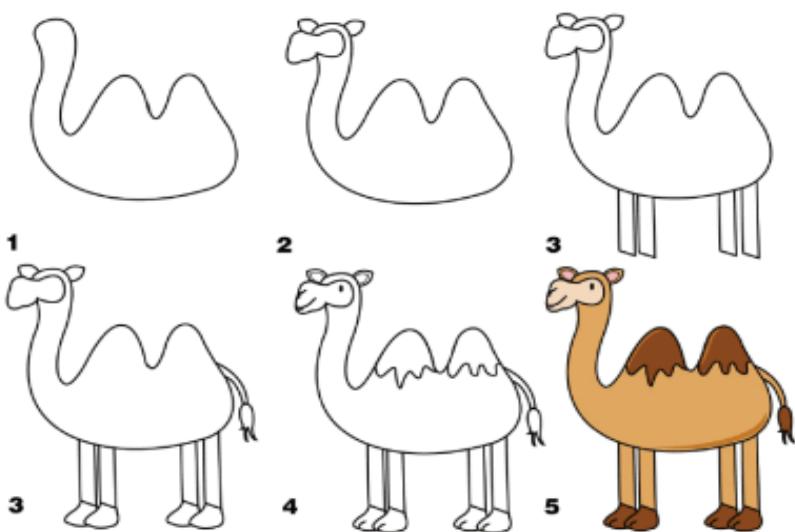

સરળ દેખાતાં ચિત્ર ઉપર ટીક કરો

આપેલા ચિત્રોને કમશા થતી પ્રક્રિયાને નંબર આપી દર્શાવો

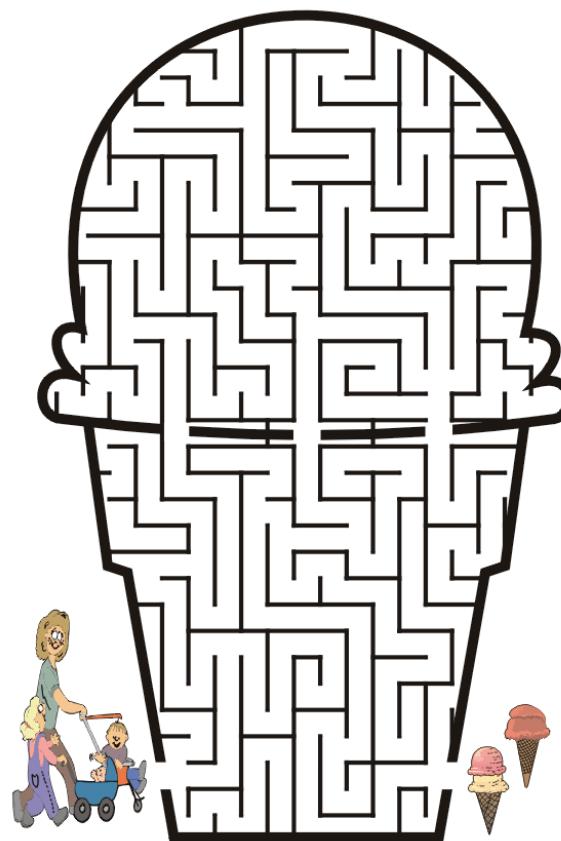
આગે ઊંઠ દેરતા શીળિએ

ટપકાં ભોડી
કલર પૂરો

બાળકને આધસ્કીમ સુધી પહોચવામાં મદદ કરો.

લ	બ	આ	શા	ર્ય	છુ	ઉ	ન	ત	ગી	સં
સ્કૂ	ખં	ક	શા	ય	ર	સ	લી	યુ	ળ	કો
રૂ	રો	લા	લ	પા	ભા	ભ્યા	સ	મ	વિ	સ્ત
ઝ	હા	કા	ત	ર	રા	અ	બ	ડુ	ધા	પુ
ત	સ્ત	અ	જ	મ	વાં	કા	લ	લુ	થી	લા
પુ	ર	લ	લો	ત	પાં	ચ	સ્કૂ	પી	ઓ	ં
ના	વ	ન	કા	નું	હૃ	વાં	બું	ન	પિ	ખં
રી	ઝા	મી	ઉ	મે	ટ	પ	ખા	ખ	વું	ર્ણ
રૂ	મ	સ	લ	દા	ચા	ફ	ટ	ની	શી	વ
દ	ક	વિ	શા	ન	ખ	લે	લી	ફુ	પા	રે
શુ	બ્લે	ક	બો	કુ	દ	ખાં	દ	પે	પ	ર

નીચે આપેલા
શાખાને લગતા
નામ શોધો.

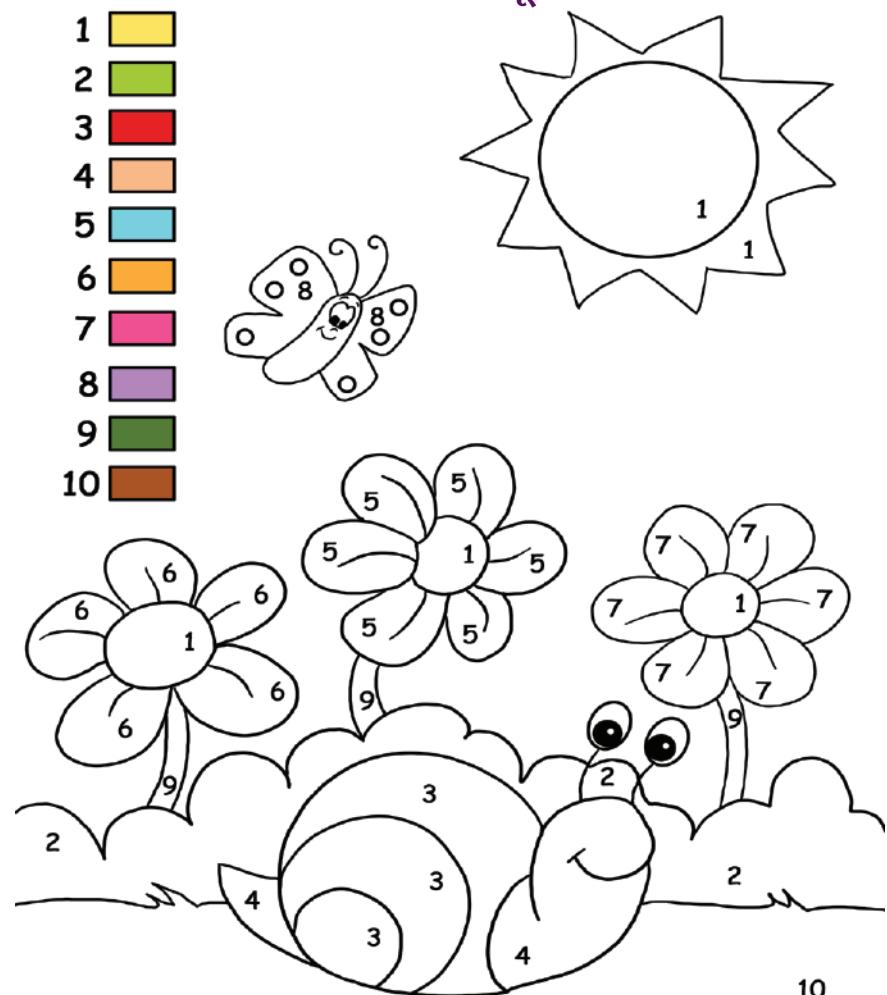
પુસ્તકો	વાંથવું
સ્કૂલ બસ	સ્કૂટપણી
કલર	સ્કૂલ
ગુંડર	વિજ્ઞાન
શીખવું	કાતર
પુસ્તકાલય	વિદ્યાર્થીઓ
સંગીત	અભ્યાસ
પેપર	લેખન
રમતનું મેદાન	લ્લેક બોર્ડ
આચાર્ય	વગંડ

આપણી પણી હંટની સારી છે રિયા જે લેખ ટીક કરો।

નીચે દર્શાવિલા નંબર પ્રમાણે ચિકમાં કલર પૂર્ણ કરો.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

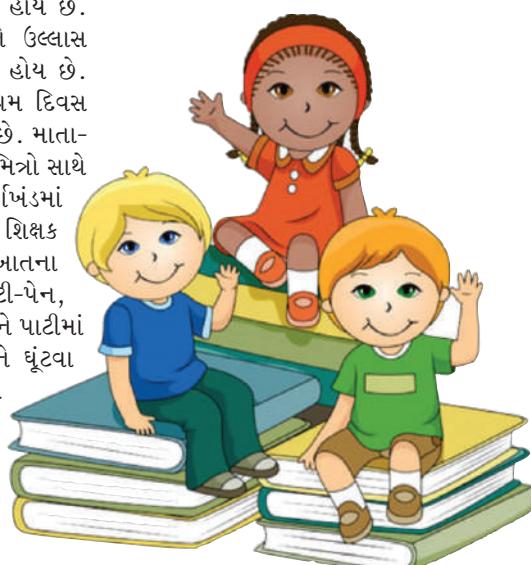

વિદ્યાર્થી જીવન એ માનવ જીવનનો સુવર્ણ માયુગ છે. વિદ્યાર્થી જીવનના અનેક પ્રસંગો માનવીને જીવનભર યાદ રહે છે. તે પૈકી શાળાનો પ્રથમ હિવસ એટલે ‘શાળા પ્રવેશોત્સવ’ અવિસ્મરણીય બની રહે છે.

વિદ્યાર્થી જીવનના પ્રથમ હિવસની ઉજવણીમાં વિસ્તાર પ્રમાણે થોડી વિવિધતા પણ જોવા મળે છે. સૌરાષ્ટ્રમાં વિદ્યાર્થીને શાળામાં બેસાડવામાં આવે તે દિવસે શ્રીફળ વધેરવામાં આવે અને સહપાઠીઓનું મોં મીઠુ કરાવવામાં આવે તેવી પ્રથા હતી. શાળાનો પ્રથમ હિવસ દરેક વ્યક્તિને અલગ - અલગ રીતે યાદ હોય છે. કોઈક વિદ્યાર્થીએ ખૂબ આનંદ અને ઉત્સાહ સાથે વિદ્યાર્થી જીવનનો પ્રારંભ કર્યો હોય છે. તો મોટાભાગના વ્યક્તિઓ માટે પ્રથમ હિવસ અજ્ઞાતી દુનિયામાં પ્રવેશ સમાન હોય છે. માતા-પિતા, દાદા-દાદી, ભાઈ-ભહેન અને મિત્રો સાથે મુક્ત રીતે રહેવા ટેવાયેલા બાળકે વર્ગભંડમાં શિક્ષકની સ્થયના પ્રમાણે બેસવાનું. શિક્ષક સાથેની આ યાત્રાનો પ્રારંભ શરૂઆતના દિવસોમાં વિચિત્ર પણ લાગે છે. પાટી-પેન, થેલી લઈને શાળામાં પ્રવેશેલા વિદ્યાર્થીને પાટીમાં (સ્લેટમાં) મોટા અભિરૂતે એકો લખીને ધૂંટવા આપવા સાથે શિક્ષણ કાર્યનો પ્રારંભ થતો.

આજે શાળા પ્રવેશોત્સવની ઉજવણીમાં ઘણો મોટો ફેરફાર થયો છે. ગુજરાત રાજ્ય સરકારે શાળા પ્રવેશોત્સવને અનોખી રીતે ઉજવવાનો પ્રારંભ કર્યો છે. ગ્રાચ અને શહેરી વિસ્તારની સમગ્ર ગુજરાતની શાળાઓમાં પ્રવેશોત્સવની ઉજવણીની રૂપરેખા અને તારીખો રાજ્ય સરકાર દ્વારા નક્કી કરવામાં આવે છે. રાજ્યના મુખ્યમંત્રીશ્રી થી. લઈને તમામ મંત્રીશ્રીઓ, ધારાસ્યશ્રીઓ, ઉચ્ચ અધિકારીઓ, સ્થાનિક કાર્યકર્તાઓ વગેરે શાળાઓમાં જઈને નાના-નાના ભૂલકાણોના

ભાલમાં કુમકુમ ચાંદળો કરીને તેમજ મોં મીઠુ કરીને વાજતે ગાજતે વિદ્યાર્થીઓને આવકારે છે. આ પ્રસંગ જે શાળાના પ્રારંભના પ્રથમ હિવસે જ મનાવવામાં આવે તો વધારે દીપી ઉંઠે.

ખાનગી શાળાઓમાં પણ શાળા પ્રવેશોત્સવની ખૂબજ ઉત્સાહથી ઉજવણી કરવામાં આવે

વિદ્યાર્થી જીવનનો અવિસ્મરણીય અવસર: શાળા પ્રવેશોત્સવ

છ. પહેલા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓના વર્ગભંડને શાળગારીને ‘બાલટેવો’ને પુષ્પ આપીને શાળામાં આવકારવામાં આવે છે. વર્ષો પહેલા પ્રથમ હિવસના શૈક્ષણિક કાર્યનો પ્રારંભ પાટીમાં એકડો ધૂંટવાથી કરવામાં આવતો તેમાં પણ ઘણો મોટો ફેરફાર જોવા મળે છે. બાળગીત, અભિનય ગીત અને બાળવાર્તા તેમજ રમતથી હવે શૈક્ષણિક કાર્યનો પ્રારંભ થાય છે. પાટી-પેનનું સ્થાન હવે નોટબુક અને પેન્સિલથી લઈ લીધું છે. વિદ્યાર્થી

ઓનું માન વધ્યું છે. સાથે સાથે દફતરનું વજન પણ વધ્યું છે.!

શાળા પ્રવેશોત્સવની ઉજવણીમાં સમયાંતરે બદલાવ આવ્યા છે. સદીઓ પહેલા ભારતમાં ગુરુકુળ શિક્ષણ પ્રશાલી હતી. વિદ્યાભ્યાસ માટે માતા-પિતાથી દૂર ગુરુકુળમાં જીવાનું રહેતું. ગુરુકુળમાં પ્રવેશ પામનાર વિદ્યાર્થીઓનું વેદિક મંત્રોચ્ચાર સાથે સ્વાગત કરવામાં આવતું. આશ્રમમાં પ્રવેશ મેળવનાર તમામ વિદ્યાર્થીઓને એક સમાન રીતે રાખવામાં આવતા. અમીર-ગરીબ એવા કોઈ લેદાબાવ રાખવામાં ન આવતા. તમામ વિદ્યાર્થીઓએ આશ્રમના દરેક

કાર્યો વારાફરતી કરવાના રહેતા. આથી તમામ વિદ્યાર્થીઓ દરેક કાર્યમાં કૌશલ્ય પ્રમાણ કરતા હતા.

શાળા પ્રવેશોત્સવ માત્ર એક હિવસનો કાર્યક્રમ બની ન રહે તે જોવાની ખાસ જરૂર છે, દરરોજ શાળાનો પ્રારંભ ખૂબજ આનંદ અને ઉત્સાહથી થાય. પ્રાર્થનાની શરૂઆત પહેલા બે-પાંચ મિનિટ સુધી સંગીત સાથે મુક્ત મને નાચે તેવું આયોજન કરવું જોઈએ. સંગીત અને નૃત્ય માનવીના આનંદ અને ઉત્સાહમાં વધારો કરે છે. દરરોજ શૈક્ષણિક કાર્યનો પ્રારંભ આવા ઉત્સાહ સભર વાતાવરણથી કરવામાં આવતો તો શૈક્ષણિક યાત્રા વધુ આનંદમય બની રહેશે.

શબ્દ સિંહુ:

ચાલો, શાળાની શિક્ષણ પદ્ધતિ એવી બનાવીએ, વિદ્યાર્થીને શાળાએ આવતું આનંદદાયી લાગે, શાળામાં રજા એ સજા લાગે.

રાકેશ પટેલાયા
શિક્ષણ, સુજાત

DON'T DO THAT.. DEAR STUDENTS..

સચિન તેંબુલકર દસમાં ધોરણમાં નાપાસ થયા હતા. અને આજે મહારાષ્ટ્ર બોર્ડના દશમાં ધોરણમાં સચિન ઉપર એક પાઠ ભણવામાં આવે છે.

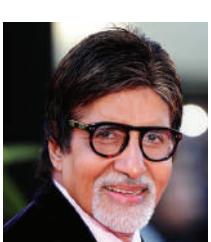
અમિતાભ બન્યાન રેટિંગોની પરીક્ષામાં ફેરફાર થયા હતા અને આજે આખી દુનિયા બન્યાન સાહેબના આવાજ ઉપર ફીંડા છે.

પુજુય મોરારીબાપુ દશમાં ત્રણ વખત નાપાસ થયા હતા પરંતુ આજે ત્રણ વખત પી. એચ.ડી. કરેલા લોડે પણ પુજુય બાપુને નવ-નવ દિવસ સુધી પલાઠીબાળીને સાંભળે છે.

પ્રમુખ સ્વામી મહારાજે ધોરણ -૬ સુધી અભ્યાસ કરેલો છાતાંથી વિશ્વમાં દિન્હુ ધર્મનો પ્રચાર અને પ્રસાર કરતા હજારો મંદિરો તથા સ્કૂલ-હોસ્પિટલનું નિર્માણ કર્યું.

મહાત્મા ગાંધી, આલ્બર્ટ આઇન્ઝાઈન, વિન્સ્ટન ચર્ચિલ, બિલ ગેટ્રેસ, ધીરુભાઈ અંબાણી વગેરે મહાનુભાવો પણ નાપાસ થયા હતા અથવા ઓછા માર્કિસ લાચા હતા.

એનો મતલબ એવો નથી કે નાપાસ થાય એજ

પુછુય કે કોણ મોટું તને ૮-૯ મહિના ઉદ્દરમાં રાખી મોતની સામે બાથ ભીડી તને જન્મ આપનાર અને આટલો મોટો કરનાર તારી માં મહત્વની છે કે તરું પરિણામ?

જો હું કંઈ ખોટું કરીશ તો મારી વહાલી માં પર શી વીતશે?

તમે બોર્ડમાં સારા માર્ક્સ લાવશો તો તમારા મા-બાપને અવશ્ય ગૌરવ થશો પણ તમે ઓછા ટકા લાવશો કે નાપાસ થશો તો તમારા મા-બાપનું માશુ શરમથી જુડી જશે એવો અમ મગજમાંથી કાઢી નાખજો.

મોટા ભાગે ખોટું કરવાનો વિચાર ‘સમાજમાં આપણી શું આબરૂ રહેશે’ એવી ખોટી બિકના લીધે

રોંગ ટેસાઈ
શિક્ષણ, દાલોં